

DECIZIE

10 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit  
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul- Valeriu Doagă  
Judecătorii – Nicolae Clima, Vera Macinskaia  
Ion Vîlcov, Iurie Diaconu

examinând recursul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat, la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013

c o n s t a t ă

La data de 13 martie 2012 SA „Moldtelecom” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii SA „Moldtelecom” a menționat, că la data de 24 iunie 2011 SA “Moldtelecom” s-a adresat, în baza art. 101<sup>1</sup> al Codului fiscal, cu cererea nr. 01-06-01/5376 privind restituirea TVA în valoare de 73918600 lei, care este aferentă investițiilor capitale în suma totală documentată de 369593000 lei, efectuate de SA “Moldtelecom” în perioadele octombrie – decembrie 2009, mai-decembrie 2010 și ianuarie-aprilie 2011.

Prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat DCM nr. 2371 din 09 august 2011 a fost inițiat controlul privind determinarea spre restituire a TVA, termenul controlului fiind stabilit de la 09 august 2011 pînă la 26 august 2011. La expirarea acestui termen nu a fost primit actul de control, dar nici altă decizie pe marginea cererii depuse.

În lipsa informației privind derularea în continuare a situației, la expirarea a mai mult de 6 luni de la data depunerii cererii de restituire TVA, la data de 12 martie 2012 SA “Moldtelecom” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată privind obligarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de restituire a TVA în mărime de 73918600 lei și obligarea pârâtului la calcularea și

achitarea dobânzii la suma TVA spre restituire, care se aplică în cazul depășirii de către organele fiscale a termenului prevăzut de legislația în vigoare privind restituirea TVA, ce se calculează conform prevederilor alin. (3) art. 176 Cod fiscal pentru perioada cuprinsă între data primirii cererii de restituire a TVA și data compensării de către Trezoreria de Stat.

Ulterior, la data de 03 aprilie 2012, inspectorii fiscali s-au prezentat la sediul reclamantului și au prezentat decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat DCM nr. 2371, datată cu 09 august 2011 cu mențiunea prelungirii controlului până la data 10 aprilie 2012.

La data de 12 aprilie 2012 reclamantului i-a fost înmănat actul de control nr. 5-657569 din 12 aprilie 2012, prin care a fost parțial acceptată spre restituire TVA în suma de 44446872 lei, sau cu 29471728 lei mai puțin decât suma TVA solicitată spre restituire conform cererii SA “Moldtelecom” nr. 01-06-01/5376 din 24 iunie 2011 (73918600 lei – 44446872 lei). Suma TVA de 44446872 lei a fost compensată de către Trezoreria de Stat la data de 29 mai 2012.

Nefiind de acord cu acceptarea parțială a sumei TVA spre restituire, la data de 25 aprilie 2012 SA “Moldtelecom” a înaintat Inspectoratului Fiscal Principal de Stat dezacordul nr. 01-07-02/3918 la actul de control prin care a solicitat adoptarea deciziei vizând restituirea integrală a sumei TVA conform cererii.

În dezacord SA “Moldtelecom” a expus motivele de fapt și de drept privind netemeinicia neacceptării a sumelor considerabile a investițiilor de 72705602 lei și 73443795 lei (total 146149397 lei) și, respectiv, a sumelor TVA aferente acestor investiții de 14541120 lei și 14688759 lei.

La 21 mai 2012 Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a emis decizia nr. 12/78/T/140 în baza actului de control nr. 5-657569 din 12 aprilie 2012, prin care a fost acceptată spre restituire parțială din buget suma TVA de 44446872 lei, aferentă investițiilor (cheltuielilor) capitale pentru perioadele fiscale octombrie-decembrie 2009, mai –decembrie 2010 și ianuarie-aprilie 2011. Totodată, suma TVA de 29229879 lei, aferentă investițiilor capitale din aceleași perioade fiscale în suma totală 146149397 lei, nu a fost acceptată. La data de 15 iunie 2012 SA “Moldtelecom” a înaintat în adresa pârâtului cererea prealabilă nr. 01-10/5691. La data de 23 iulie 2012 SA “Moldtelecom” a primit decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 222 din 19 iulie 2012 prin care pârâtul a respins cerințele înaintate prin cererea prealabilă invocând aceleași motive, pe care reclamantul le consideră neîntemeiate, care deja figurează în decizia nr.12/78/T/140 din 21 mai 2012 și în Actul de control nr. 5-657560 din 12 aprilie 2012.

Reclamantul menționează, că suma neacceptată a TVA de 29229879 lei, se împarte în două sume și anume: 14541120 lei și respectiv 14688759 lei.

Pentru suma TVA de 14541120 lei, pentru care nici în actul de control nr. 5-657569 din 12 aprilie 2012, nici în decizia nr. 12/78/T/140 din 21 mai 2012 nu se conține mențiunea despre acceptarea acestei sume TVA sau despre refuz în restituirea sumei respective și pentru a nu admite tergiversarea examinării acțiunii de către instanța de judecată, SA “Moldtelecom” a înaintat către pârât o altă cerere prin care în mod repetat a solicitat restituirea sumei nominalizate.

Cu referire la suma TVA de 14688759 lei, reclamantul consideră, că această sumă a fost nejustificat exclusă din suma totală a TVA de 59135631 lei, care a fost

confirmată prin actele de control ale Inspectoratelor Fiscale Teritoriale, menționate în actul de control al Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 5-657569 din 12 aprilie 2012 și care au servit drept temei pentru restituire a sumei TVA de 44446872 lei.

Reclamantul invocă, că în act și în decizie se menționează, că pentru aprecierea sumei TVA spre restituire s-a ținut cont și de informația din baza de date a Serviciului Fiscal, fiind indicat în continuare că, SA “Moldtelecom” nu are relații directe cu întreprinderile create cu intenția desfășurării unei activități ilicite, însă furnizorii săi au avut procurări directe și în lanț de la agenții economici creați cu intenția desfășurării unei activități ilicite.

Reclamantul consideră, că suma TVA provenită în lanț de la întreprinderi create cu intenția desfășurării unei activități ilicite constituie total 14688759 lei și prezintă în justificarea concluziilor sale anexa 2 și 3 la actul de control.

Reclamantul menționează, că temei pentru neacceptarea sumei considerabile TVA au servit informațiile din baza de date a Serviciului Fiscal, dar nu fapte concrete de încălcare fiscală comise de SA “Moldtelecom”.

Susține, că punctul 20 din Regulamentul privind restituirea TVA prevede expres, că la determinarea sumelor TVA spre restituire se verifică sumele TVA aferente livrărilor și procurărilor, în modul stabilit de legislația în vigoare, iar în cazul existenței dubiilor în partea ce ține de autenticitatea raporturilor economice, financiare, la decizia șefului (șefului adjunct) al organului fiscal, se va efectua verificarea prin contrapunere la furnizorii de marfă și servicii, conform principiului – până la producător sau importator.

Consideră, că numai constatarea unor încălcări fiscale concrete din partea SA “Moldtelecom” care au legătura cauzală cu faptele ilicite comise de către alți agenți economici, care cad sub incidența art. 242 al Codului Penal, poate servi bază pentru anularea tranzacțiilor ilicite și, ca rezultat, excluderea de la restituire a sumelor care au proveniența din aceste tranzacții economice ilicite.

Consideră, că nici într-un act de control de contrapunere prezentate de pârât nu se regăsește mențiune privitor la faptul că nu poate fi confirmată autenticitatea raporturilor SA “Moldtelecom” cu antreprenorii săi și la rândul său a antreprenorilor cu alți agenți economici în legătură cu executarea lucrărilor sau prestarea serviciilor comandate de SA “Moldtelecom” conform contractelor încheiate.

Menționează, că așa expresii ca „posibili indici a infracțiunii prevăzute de art. 242 din Codul Penal al RM”, care figurează în câteva acte de contrapunere, nu pot servi ca temei legal pentru a exclude din calcul sumele TVA.

În actul de control nu este indicat nici un caz privitor la încălcările comise de firme „fantome” în legătură cu livrările de mărfuri și servicii pentru care SA “Moldtelecom” solicită restituirea TVA, iar tabelele din anexele 2 și 3 nu pot fi privite ca argumentarea acestor relații, dar și statutul juridic al bazei de date al Inspectoratului Fiscal Principal de Stat pentru a servi ca temei pentru probarea unor relații delictive, fără a fi confirmate prin documentele concrete de control prin contrapunere.

Reclamantul menționează, că nu-i este cunoscut nici un caz de atragere la răspundere a vre-o unui agent economic din cei indicați în anexa la actul de

control pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 242 din Codul penal, sau ca vre-o tranzacție să fie declarată nulă pentru sumele care formează suma TVA de 14688759 lei, exclusă din calcul.

Mai mult ca atât, Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției în răspunsul din 06 septembrie 2012 nr. 02/29-2616 la sesizarea reclamantului de achiziții a mărfurilor și serviciilor nu a stabilit careva încălcări, menționând, că Inspectoratul Fiscal Principal de Stat la adoptarea deciziei aferente actului de control nu a indicat temeiurile de fapt și de drept care au stat la baza refuzului restituirii TVA, prin ce se atestă că autenticitatea raporturilor este confirmată.

Susține, că prin constatările generale ale pîrîtului, reflectate în decizie și actul de control, când nu se indică încălcarea concretă comisă din partea SA “Moldtelecom”, se încalcă prevederile art. 216 alin. (6) al Codului fiscal, care expres prevede, că încălcarea legislației fiscale, dacă aceasta a avut loc, trebuie descrisă obiectiv, clar și exact.

Indică, că pîrîtul, în lipsa oricăror probe, a acuzat SA “Moldtelecom” în existența relațiilor cu agenții economici creați cu intenția desfășurării unei activități ilicite, și a sancționat neîntemeiat întreprinderea prin privarea de dreptul la recuperarea TVA în sumă de 14688759 lei. Decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat a fost adoptată și cu încălcarea prevederilor art. 136 lit. b) din Codul fiscal, conform căruia organele fiscale au obligația prevăzută de Lege privind tratarea corectă a contribuabililor. Constatarea faptei ilegale săvârșite de o persoană fizică sau juridică se efectuează în baza activității de colectare și administrare a probelor ce dovedesc existența nerespectării prevederilor legale.

Solicită obligarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de a restitui SA “Moldtelecom” suma TVA în mărime de 73918600 lei și obligarea de a achita la suma TVA spre restituire, calculată conform prevederilor alin. (3) art. 176 Cod fiscal pentru perioada cuprinsă între data primirii cererii de restituire a TVA și data compensării de către Trezoreria de Stat.

Prin cererea din 17 august 2012, reclamantul și-a modificat cerințele, solicitând anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 12/78/T/140 din 21 mai 2012 în partea constatărilor privitor la provenirea în lanț de la întreprinderile create cu intenția desfășurării unei activități ilicite a sumei TVA de 14688759 lei și neparticiparea acestei sume la aprecierea sumei TVA spre restituire, obligarea reclamantului de a restitui SA “Moldtelecom” suplimentar la suma la suma restituită a TVA de 44446872 lei, conform p. 1 a deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 12/78/T/140 din 21 mai 2012, a sumei TVA de 14688759 lei, achitarea dobînzii la suma TVA de 44446872 lei, calculată conform prevederilor alin. (3) art. 176 Cod fiscal pentru perioada cuprinsă între data de 24 iunie 2011 (data primirii cererii de restituire a TVA nr. 01-06-01/5376) și data de 29 mai 2012 (data compensării de către Trezoreria de Stat a TVA), achitarea dobînzii la suma TVA de 14688759 lei, calculată conform prevederilor alin. (3) art. 176 Cod fiscal pentru perioada cuprinsă între data de 24 iunie 2011 (data primirii cererii de restituire a TVA nr. 01-06-01/5376) și data compensării de către Trezoreria de Stat a TVA.

În ședința din 25 februarie 2013 reclamantul s-a dezis de la pretenția privind achitarea dobânzii la suma TVA de 44446872 lei, calculată conform prevederilor alin. (3) art. 176 Cod fiscal pentru perioada cuprinsă între data de 24 iunie 2011 (data primirii cererii de restituire a TVA nr. 01-06-01/5376) și data de 29 mai 2012 (data compensării de către Trezoreria de Stat a TVA), instanța dispunând încetarea procesului pe acest capăt de cerere prin încheierea din 25 februarie 2005 potrivit art. 265 lit. C) Cod de procedură civilă.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013 acțiunea a fost admisă și s-a anulat decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 12/78/T/140 din 21 mai 2012 în partea constatărilor privitor la provenirea în lanț de la întreprinderile create cu intenția desfășurării unei activități ilicite a sumei TVA de 14688759 lei și neparticiparea acestei sume la aprecierea sumei TVA spre restituire. Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a fost obligat de a restitui SA „Moldtelecom” suplimentar la suma restituită a TVA de 44446872 lei, conform p. 1 al deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 12/78/T/140 din 21 mai 2012, a sumei TVA de 14688759 lei și de a achita dobânda la suma TVA de 14688759 lei, calculată conform prevederilor alin. (3) art. 176 Cod fiscal pentru perioada cuprinsă între data de 24 iunie 2011 (data primirii cererii de restituire a TVA nr. 01-06-01/5376) și data compensării de către Trezoreria de Stat a TVA.

La data de 18 aprilie 2013 Inspectoratul Fiscal Principal de Stat a declarat recurs împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii, cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii.

În motivarea recursului a indicat, că instanța de apel eronat a aplicat normele de drept material.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră, că recursul urmează a fi respins din următoarele motive.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

S-a constatat că, intimatul SA „Moldtelecom” s-a adresat în instanța de judecată împotriva recurentului Inspectoratului Fiscal Principal de Stat și a solicitat anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 12/78/T/140 din 21 mai 2012 în partea constatărilor privitor la provenirea în lanț de la întreprinderile create cu intenția desfășurării unei activități ilicite a sumei TVA de 14688759 lei și neparticiparea acestei sume la aprecierea sumei TVA spre restituire, obligarea Inspectoratului Fiscal Principal de Stat de a restitui SA „Moldtelecom” suplimentar la suma restituită a TVA de 44446872 lei, conform p. 1 al deciziei nr. 12/78/T/140 din 21 mai 2012, a sumei TVA de 14688759 lei și de a achita dobânda la suma TVA de 14688759 lei, calculată conform prevederilor alin. (3) art. 176 Cod fiscal pentru perioada cuprinsă între data de 24 iunie 2011 (data primirii cererii de restituire a TVA nr. 01-06-01/5376) și data compensării de către Trezoreria de Stat a TVA.

Prima instanță a admis cerințele intimatului.

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră, că prima instanță corect a admis cerințele intimatului.

Conform art. 101<sup>1</sup> Cod fiscal, este prevăzută restituirea TVA agenților economici care au efectuat investițiile capitale.

La data de 24 iunie 2011 intimatul s-a adresat, în baza art. 101<sup>1</sup> al Codului fiscal și Regulamentului privind restituirea TVA, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1024 din 01 noiembrie 2010 cu cererea nr. 01-06-01/5376 către recurent, prin care a solicitat restituirea din buget a TVA pentru perioada octombrie-decembrie 2009, mai-decembrie 2010 și ianuarie-aprilie 2011.

În baza cererii intimatului, la data de 09 august 2011 recurentul a inițiat controlul fiscal.

În actul de control nr. 5-657569 din 12 aprilie 2012 și în decizia nr. 12/78/T/140 din 21 mai 2012 a stabilit, că valoarea totală de facto a investițiilor este de 295678155 lei și respectiv, suma TVA aferentă investițiilor confirmate constituie 59135631 lei.

Totodată, din suma TVA de 59135631 lei, confirmată în decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr. 12/78/T/140 din 21 mai 2012, recurentul a acceptat spre restituire doar suma de 44446872 lei.

Astfel, suma TVA de 14688759 lei nu a fost acceptată pentru restituire intimatului.

Ca temei de refuz pentru nerestituirea sumei indicate a TVA recurentul în decizia nr. 12/78/T/140 din 21 mai 2012 a invocat, că furnizorii intimatului au avut procurări directe și în lanț (până la nivelul 3-4) de la agenții economici creați cu intenția desfășurării unei activități ilicite și suma TVA, provenită în lanț de la întreprinderile create cu intenția desfășurării unei activități ilicite constituie 14 688799 lei.

Prima instanță corect a considerat motivul invocat de recurent drept nefondat, deoarece conform art. 129 al Codului fiscal, control fiscal reprezintă verificare a corectitudinii cu care contribuabilul execută obligația fiscală și alte obligații prevăzute de legislația fiscală, inclusiv, verificarea altor persoane sub aspectul legăturii lor cu activitatea contribuabilului prin metode, forme și operațiuni prevăzute de prezentul cod.

În partea ce ține de corectitudinea cu care contribuabilul execută obligația fiscală și alte obligații prevăzute de legislația fiscală recurentul în actul de control nr. 5-657569 din 12 aprilie 2012 și în decizia nr. 12/78/T/140 din 21 mai 2012 nu a indicat careva încălcări.

În partea ce ține de verificarea altor persoane sub aspectul legăturii lor cu activitatea contribuabilului recurentul a efectuat verificările de contrapunere conform art. 223 al Codului fiscal la persoane cu care contribuabilul supus controlului are sau a avut raporturi economice și financiare, pentru a se constata autenticitatea acestor raporturi.

În acest sens, în actul de control și în decizie se stipulează expres, că SA "Moldtelecom" nu a avut relații economico-financiare directe cu întreprinderi create cu intenția desfășurării unei activități ilicite.

Astfel, prin decizia nr. 12/78/T/140 din 21 mai 2012 se confirmă autenticitatea raporturilor între intimat și furnizorii săi pentru întreaga sumă a investițiilor confirmate de 295678155 lei și respectiv a sumei TVA aferente acestor investiții de 59135631 lei.

Conform art. 514 Cod civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii. Lipsa raporturilor contractuale între agenții economici denotă și lipsa relațiilor economice și financiare între aceștia.

La judecarea cauzei, examinând probele prezentate de părți, instanța nu a stabilit existența relațiilor economice, financiare sau de altă natură între SA "Moldtelecom" și furnizorii furnizorilor acestuia.

Articolul 24 alin. (3) Legea contenciosului administrativ prevede, că la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

Astfel, pentru stabilirea faptelor sau a semnelor infracțiunii prevăzute de art. 242 al Codului penal, în relațiile în lanț între intimat, furnizorii acestuia și furnizorii furnizorilor intimatului la săvârșirea acestor infracțiuni, recurentul urma să sesizeze organele de drept competente în vederea investigării acestor cazuri.

Recurentul nu a prezentat probe care confirma acțiunile intimatului la acest subiect.

Examinând sesizarea recurentului nr. 01-10/6307 din 06 iulie 2012, Centrul pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, de competența căruia ținea investigarea infracțiunilor prevăzute de art. 242 al Codului penal, nu a stabilit careva încălcări.

Punctul 13 al Regulamentului privind restituirea TVA expres prevede, că în cazul în care, în urma controlului, organele fiscale care au efectuat controlul propun aprobarea restituirii parțiale a TVA sau necesitatea respingerii cererii, în actul de control întocmit se specifică motivele întemeiate, cu adoptarea deciziei corespunzătoare.

În act de control, dar și în decizie recurentul nu a stipulat temeiul juridic care stă la baza refuzului de restituire a sumei TVA de 14688799 lei.

Obligația organului fiscal stabilită în art. 136 lit. g) al Codului fiscal prezintă efectuarea, la cererea contribuabilului, compensării sau perfectarea materialelor pentru restituirea sumelor plătite în plus sau a sumelor care, conform legislației fiscale, urmează a fi restituite. Neachitarea în termen a sumei TVA de către intimat putea să aibă loc doar în condițiile stabilite de art. 176 alin. (1) al Codului fiscal, conform căruia termenul de achitare poate fi suspendat numai în cazul în care contribuabilul care solicită restituirea sumei plătite în plus și a sumei care, conform legislației, urmează a fi restituită este învinuit de săvârșirea unei infracțiuni prin intermediul tranzacțiilor economice care au condus la apariția dreptului la restituirea sumelor impozitelor și/sau taxelor și față de el a fost pornită urmărirea penală până la încetarea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire penală, pronunțarea unei sentințe de achitare definitive de încetare a procesului penal față de contribuabilul respectiv.

Astfel, ca temei juridic pentru refuzul în restituirea TVA poate servi doar existența unei sentințe definitive față de contribuabilul respectiv pentru săvârșirea unei infracțiuni prin intermediul tranzacțiilor economice, care au condus la apariția dreptului la restituirea sumei TVA față de intimat.

Prin urmare, motivul invocat de recurent, că unii din furnizorii furnizorilor intimatului (al 3-4 furnizor în lanț) au fost anulați ca plătitori de TVA în baza prevederilor art. 113 alin. (2) lit. b) și c) Cod fiscal ulterior adresării intimatului pentru restituirea TVA, nu poate servi drept temei juridic pentru refuzul în restituirea TVA intimatului.

Potrivit prevederilor art. 176 alin. (3) Cod fiscal, recurentului îi revine obligațiunea de a achita intimatului o dobândă, calculată în funcția de rata de bază, stabilită de Banca Națională a Moldovei în luna noiembrie a anului precedent anului fiscal de gestiune, aplicată la operațiunile de politică monetară pe termen scurt, pentru perioada cuprinsă între data primirii cererii și data compensării de către Trezoreria de Stat.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, hotărîrea primei instanțe este întemeiată și legală, iar temeiurile invocate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărîrea primei instanțe.

În conformitate cu art.445 alin.(1) lit.a) Cod de procedură civilă, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

#### d e c i d e

Se respinge recursul declarat de Inspectoratul Fiscal Principal de Stat.

Se menține hotărîrera Curții de Apel Chișinău din 27 februarie 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SA „Moldtelecom” împotriva Inspectoratului Fiscal Principal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,  
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Clima

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov

Iurie Diaconu